

Sommer ANDAKTEN

HARALD MONSEN

VANN!

Vann er den viktigste ressursen i verden. I landet vårt er vi vant til å ha overflod av vann, og vi har vanskelig for å tenke oss hvordan det er å leve i ørkenstrøk, men også her har vi vanningsrestriksjoner om sommeren. Og mange steder i verden er det krise i tilgangen til drikkevann. Og rent, klart og kaldt vann er bare en drøm. Vann er utrolig verdifullt, for vi kan ikke leve uten! Jesus brukte flere ganger bildet av kilden med sprudlende friskt vann i sine fortellinger.

En gammel historie forteller om en mann som hadde gått seg vill i ørkenen og holdt på å dø av tørst. Til slutt kom han over et falleferdig skur med en gammel rusten vannpumpe foran. Han slepte seg bort til den, grep håndtaket og begynte å pumpe. Ingenting skjedde.

Med ett fikk han øye på en slitt og bulket metallflaske som sto ved siden av, og tok den opp. På flasken var det en utydelig inskripsjon. Mannen blåste av støvet og leste: «pumpen må fylles med alt vannet i denne flasken for at ventilene skal virke. Ps. Husk å fylle flasken igjen før du går videre.»

Mannen sto plutselig overfor et valg. Hvis han drakk vannet på flasken, ville han slukke tørsten som brant i ham, men bare for et øyeblikk.

Hvis han helte vannet på pumpen, ville den kanskje pumpe opp kaldt, friskt vann og redde både han og dem som kom etter. Skulle han satse livet sitt på at den utydelige, gamle skriften var sann?

Mannen åpnet motvillig flasken og helte alt vannet i pumpen. Så grep han håndtaket og begynte å pumpe. Til å begynne med kom det bare rustne knirkelyder, så begynte det å surkle i den, det kom noen dråper, så noen til, og til slutt fosset det ut kaldt, krystallklart kildevann. Desperat fylte han flasken og drakk hver dråpe. Han fylte den på ny og på ny. Vannet tok aldri slutt.

Siste gangen fylte han flasken helt til randen, satte korken godt på og plasserte den der den hadde stått. Men før han dro videre, føyde han til under den gamle inskripsjonen: «tro meg, det virker! Men du må være villig til å satse alt for å finne det ut!»

«På den siste dag i høytiden, den store festdagen, stod Jesus fram og ropte: «den som tørster, la ham komme til meg og drikke! Den som tror på meg, fra hans indre skal det, som skriften har sagt, renne strømmen av levende vann.» dette sa han om den Ånd de som trodde på ham, skulle få. « (joh. 7,37)

PRODUKSJON: TEKSTFABRIKKEN/RLF

ROME, HERE WE COME side 2-4

HARALD GÅR FRA BORDE side 6-7

KRAGERØ MENIGHET
PR DATO side 8

JEG VAR BEDEMANN side 9

KONSERTER OG
GUDSTJENESTER side 10-11

GOD SOMMER!

SKAGERRAK SPAREBANK

Rome, here we come...

Endelig kan Lydia og jeg fullføre den pilgrimsvandringa i Italia som ble påbegynt med ei ukes tur i 2018, som ble fulgt opp med ei ny vandreuke i 2019 – og som skulle vært fullført i 2020, det året jeg fylte 70 år. Så kom jo koronaen og begravde alle turplaner for både 2020 og 2021, - først nå, i mai 2022, kan vandringa langs pilgrimsleden «Via Francigena» fullføres med 6 dagers gåtur – med Petersplassen i Roma som slutt mål.

Med på vandringa denne gangen er vår turkamerat fra 2019, Ernst, - god venn fra Finnmarkstida 1975-1980. Denne gangen har han ikke sin kjære Anne Therese med seg: Hun måtte kaste inn håndkleet etter hasteinnleggelse på sykehus på grunn av et aggressivt astma-anfall dagen før avreise. Margrete derimot, Lydias venninne fra gymnasdage og nå bosatt på Jæren, er ved god helse – og blir med på ferden. Det skal etter hvert vise seg at kvartetten Ernst, Margrete, Lydia og jeg blir et godt og utholdende vandrersteam; - vi bevarer krefter, mot og humør selv i de tyngste motbakene – med sola steikende over oss og med vannflasker med faretruende lite innhold.

Norwegian frakter oss punktlig til Roma på dagen derpå, 18. mai. På Fiumicino-flyplassen plukkes vi opp av en Uber-taxisjåfør som i altfor stor hastighet frakter oss til hotell inne i Roma. Der gjelder det å komme seg tidlig i seng, for tidlig den påfølgende morgen skal vi reise med tog til landsbyen vi stoppa i sist vi gikk, som vi nå ønsker å starte i, Montefiascone. -- Alt går fint til toget skal «ta av», det blir til å begynne med flere korte turer på noen hundre meter – og det aner oss at det kan bli vanskelig å nå et korresponderende tog som skal frakte oss på plass. Våre bange anelser slår til, - vi

Ja, så varmt var det.

når jo slett ikke tog 2, og nytt tog eller buss går ikke før på ettermiddagen. Gode råd er dyre, - vi løser problemet med å ta en buss til nabobyen til Montefiascone, Viterbo, deretter taxi til utgangsbyen vår. Først cirka halv to kan vi starte på den dagsmarsjen vi hadde tenkt oss å påbegynne cirka kl 10. Nesten 2 mils gange venter oss, heldigvis i ei løype som reisehåndboka vår karakteriserer som lett.

Med freidig mot vandrer vi av gårde, med kurs for den byen vi nylig hadde tatt buss til og drosje fra, Viterbo (!!!). Allerede etter en times gange erfarer vi at sola og varmen kanskje er i drøyste laget, - vi snakker om vel 30 grader - i skyggen. Etter cirka 6 timers vandring er vi ved bymurene, og for å slippe å leite etter det pilgrims-overnattingsstedet som vi underveis har bestilt pr mobil, tar vi taxi dit. Det viser seg at sjåføren

Vandresymbolet for «Via Francigena».

slett ikke er sikker på hvor vårt sted ligger, så han setter oss av «i nærheten». Ei hyggelig engelsktalende dame forbarmer seg over oss, viser oss hvor pilgrimsovernattinga vår ligger – pluss at hun geleider oss til det hun karakteriserer som byens beste spisested – som egentlig bare «de utvalgte» får tilgang til. «Men jeg skal si at dere er mine venner, og da kommer dere inn». Og slik blir det: Vi bespises og bedrilles så det holder – til ytterst rimelige priser: Fat etter fat med god mat, og karafler med husets utmerkede røde og hvite vin, bæres på bordet. Og vi tar for oss, til vi føler at nå er det tid for å ta kvelden. Neste dag venter ny dagsmarsj, denne gangen til Vetralla.

Før start på dagens marsj, tar vi oss tid til en rask runde gjennom ytterst severdige Viterbo. Reisehåndboka har fortalt oss at byen har vært pavelig residensby fra 1145 og i et par hundreår, så det er jo ikke rart at byen fortøner seg særdeles severdig i all sin middelalderske autenticitet. Ikke minst «Cathedral San Lorenzo» fra 1200-tallet gjør inntrykk. -- Etter en livgivende kopp kaffe settes kursen for Vetralla, en liten by bare snaue 2 mils vei avgårde, - også denne ruta karakterisert som lett. (Reiseselskapet er skjønt enige om at det er deilig å starte vandringa med et par lette dager, før oppoverbakkene og strabasene melder seg). Det blir en behagelig dag, med gode pauser under skyggegivende oliven- og hasselnøttrær, og med hyggelige menneskemøter – ikke minst med Nino, opprinnelig fra Georgia, som sammen med sin boyfriend har kjøpt og restaurert en tilnærma herregård – for å kunne drive overnatting og bespising for vandreglade pilgrimer. Cirka en kilometer før ankomst Vetralla losjerer vi oss inn landlige Antique Hotell, og etter en hyggelig prat med en særdeles livlig kokk som lager oss en utmerket flerretters middag, «tar vi til vettet» og går til sengs. En lengre og tyngre etappe venter oss neste dag, cirka 25 km, med noen sugende motbakker.

Neste stopp er Sutri, - vi er flinke og kommer i gang med vandringa allerede kl 07.30. Vi holder ruslefart gjennom Vetralla og får med oss synet av San Francesco-kirka, opprinnelig oppført i det niende århundre. - Lengde og motbakker til tross, - vi opplever dagens etappe som den med de beste gå-forholdene til nå: Nesten ikke asfaltgåing, for det meste stier – det siste strekket (noen kilometer) langs en bekk der vi kan stanse og gi beina avkjøling og renselse. Herlig!! Vi har undervurdert Roma-innbyggernes helgeutferdstrang til omliggende småbyer, og sliter litt med å finne overnattingssted. Men booking.com hjelper oss, og snart befinner vi oss i en prima leilighet. Mørbanka, grensende til utslitt, men i utmerket stemning inntar vi en bedre middag før vi lar natteroen senke seg over oss. Noen vondter her og der begynner å bli merkbare, men i det store og hele er vi takknemlige for at vi i vår alder (alle er over 70) har bein, hode og

Mer fra vandringa.

helse til å gjennomføre en såpass krevende øvelse som det årets etappe av «Via Francigena» viser seg å være.

Om forrige dages etappe var lang, er dagens etappe – til Campagnano di Roma -faktisk enda litt lengre. Og som om det ikke er nok, virker det på reisehåndboka som om de siste 2-3 kilometrene går nærmest loddrett opp. Så ille blir det jo ikke, men alle er vi enige om, idet vi inntar Campagnano, at «dette var tøft» - ikke minst på grunn av varmen: Termometre vi passerer viser 31-32 grader! Praten oss imellom modereres og i vårt nå ganske rolige turtempo får vi rikelig anledning til å la tankene vandre – hit og dit. Gode tanker sendes til Anne Therese som ikke kunne være med i år (men som vi håper og

Slik var det ofte der vi gikk.

Peterskirka.

regner med kommer sterkere igjen et annet år). Våre nære og kjære har vi ellers med oss i tankene hele tida, idet vi håper og ber om at alt må stå bra til der heime. De i den nære vennflokk som vi vet sliter med helsa, har vi også med oss i tanker og bønner – i håp om de må ha optimalt gode dager. Alle gleder vi oss over alle hyggelige og hjelpsomme mennesker som vi treffer på under vandringa vår --- Pilgrimsovernatting er vanskelig å finne også denne kvelden, så vi ender opp på et helt greit hotell, «Berigni», som i tillegg til utmerkede senger også kan by på en nydelig kalvemiddag. Fornøyde over at «nå må vi vel ha unnagjort den tøffeste etappen», tørner vi inn før midnatt.

Dagens etappe til La Storta er i utgangspunktet cirka 23 kilometer. Vi har nå fått vite at sisteetappen inn mot Roma ikke kan gjøres til fots på grunn av svineinfluensa i området, - det gir oss muligheten til å dele dagens etappe i to ytterst overkommelige dagsturer. Men før vi starter tar vi en rund-

tur i Campagnano, en som vanlig pietetsfullt bevart italiensk middelalderby. Som det har blitt vanlig under besiktigelser av byene vi er innom, kan vi ikke unngå å tenke på hvor totalt annerledes det er i vår egen lille by, Kragerø: Der planlegges og bygges det – til vår store fortvilelse - uten at hensynet til byens historie og egenart blir ivarettatt. – Vi bestemmer oss for å stanse cirka halvveis til La Storta, i den lille byen Formella. Til tross for en god og meningsfull stans i en stille landsens «bønnekirke» på formiddagen, når vi dagens mål (etter en røff siste oppstigning) allerede tidlig ettermiddag. Det gir oss mulighet til dusj og avslapping, fortaus hvitvinsbord over to timer, lett byrunde – og middag av de bedre.

Ny overkommelig dagsetappe venter oss, fra Formella til La Storta. Gåterrenget er overraskende fint, tatt i betraktning at vi nå bare er 3-4 mil fra Roma sentrum. Som vi har blitt vant til, er veien vi skal gå, godt merka. I dag koster en aldri så liten uoppmerksomhet oss en ekstra times gange: vi overså skiltet med vår «Via Francigena-pilgrim» på. I La Storta blir det kun en kort stans med god formiddagsmat pluss et glass med fryktelig vondt øl, før vi entrer toget som – ettersom vi ikke har lov til å gå - skal bringe oss inn til Roma. Vi kjøper billetter til «Roma, Piazza St Peter», etter en drøy halvtime er vi framme, og kan begi oss inn på selve plassen, i det hjertelige favntaket som de to søylegangene foran Peterskirka er ment å illudere. Synsinntrykkene – og alle andre inntrykk vi bare kan nyte og ta inn over oss – pluss gleden og stoltheten over å ha nådd målet for vandringa vår – skal vi ikke prøve å beskrive. Alt dette må erfares selv, - vi kan bare oppfordre folk til å ta vandrestaven og beina fatt, - vi lover at dere vil få opplevelser for livet, slik Ernst, Margrete, Lydia og jeg fikk det.

Olav A D

Målet er nådd: Petersplassen.

15 ÅR MED SANGGLEDE

SKJÆRGÅRDS SANG

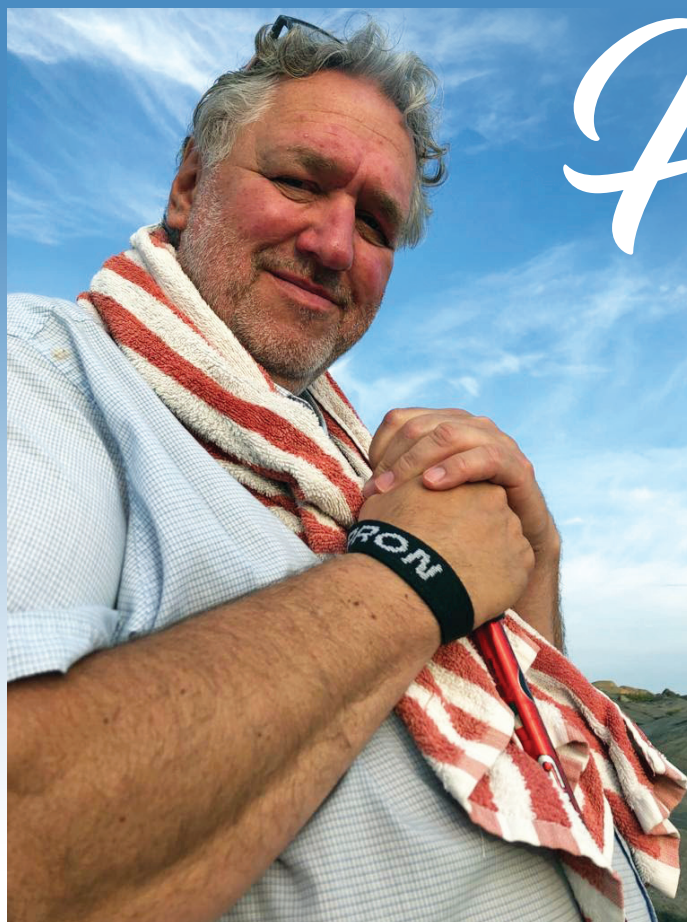
12-14 AUGUST 2022
SKJÆRGÅRDSHALLEN
LANGESUND

High Road
Oslo Gospel Choir
Per Erik Hallin
Kiralina Salandi
Bengt Johansson
Morten Samuelson
Trude Kristin Klæboe * Frøydis Grorud
Garness * Solveig Leithaug
Gregers Lundh * Hans Erik Schei
Rebecca Nørsterud Isaksen
Taler Per Arne Dahl
med flere

BILLETTER
www.checkin.no
TLF 380 27 000

INFO
www.sgsang.no

STIFTELSEN
SKJÆRGÅRDS

Harald går fra borde

Vår avholdte prest Harald Monsen har varslet at han ønsker å gå av som prest. I den anledning har «Vi snakkes» hatt en aldri så liten avskjedsprat med den snart nyslåtte pensjonisten.

Om vi spør: «Hva er det som har gleda deg mest i løpet av de 23 åra du har vært prest i Kragerø?». «Her kan lista gjøres lang», svarer Harald, «men disse tingene må i alle fall med: Vi kom til Kragerø påska 1999, barna var i skolealder og fikk mye av oppveksten sin her. Vi kom som familie og jeg er glad for at hele familien på ulike måter ble engasjert i menighetslivet. Fra den aller første tida husker jeg med glede at en «guttegjeng» lagde en drømmedag for meg da jeg i år 2000 fylte 40 år. Morten Skjævestad, Leif Harald Sagedal og Øistein Buen og flere andre sto bak. Det hele foregikk som en kidnapping - med bind for øynene, tur med racerbåten til Håkon Sundbø, grilling på «Krikken» ved Kivle-brødrene, leker og kinovisning av «Kanonene på Navorone» inne i fjellanlegget. Det var mange som stod på, og jeg var – og er – veldig takknemlig for den gode velkomsten til Kragerø som jeg på denne måten fikk.

Da vi skulle gå over i et nytt år-tusen husker jeg

at vi sammen med konfirmantene pynta kirka med 1000 små engler, og flere engler i menneskestørrelse som hang høyt oppe under kirketaket. En hærske av engler i kirken syntes jeg var en flott markering av tusenårsskifte med stor symbolverdi!

En stor barnehagegudstjeneste i forbindelse med kirkens 1000-årsjubileum husker jeg også godt: Kirken var full av barn, hele midtgangen var dekket av fargerike gavepakker og pynt – det var en rekordlang rullekake fra Vidars, flotte opptredener med dans og utkledding. Og den største pakken i midtgangen inneholdt ei lita jente, et flott symbol på at det jo er vi mennesker som er den egentlige jubileumsgaven til kirken.

Ellers var jeg Skjærgårdsprest i mange år, på Lovisenberg og på Risøya, med meningsfylte sjellesorgsamtaler med mange og med forrettelse av nattverd til ungdom i tusenvis, - kanskje den aller største opplevelsen med så mange ungdommer som slik bekjente troen sin.

Russetreffene som ble arrangert i Kragerø i mange år var også flotte, med full kirke av ungdommer som var på Tomasmesse og som i et antall på 3-400 mottok nattverd.

Jeg kunne nevne mange high-lights til – som de mange fine kirkeukene i Kragerø og kirkepuben på Skåtøy, Alle flotte familiegudstjenester i Støle kirke med LBU-Levangsheia Barne- og Ungdomskor med Åse og Kjell..pluss mange, mange til. Helt til slutt i denne «alt-som-var-godt-oversikten» må nevnes at både Ragnhild og jeg har vært med i Kantoriet i hele vår Kragerøtid, det har gitt oss en mengde storartede musikalske opplevelser. Det har selv sagt alle andre konserter og musikkarrangementer i kirken gjort, - i tillegg kommer alle mine gode samarbeidsopplevelser med Robert, Jorunn og andre kirkemusikere».

Vi drister oss til å spørre om det ikke er noe som Harald synes at menigheten ikke har fått til, og han

svarer da at han synes det er trist at menigheten ikke har klart å bli enige om å bygge det planlagte menighetshuset, et kirkens hus som det planlagte «Skipet» var – og er - tenkt å være. «Jeg er stolt over å ha vært med å ha lagt det økonomiske fundamentet for huset, og tenker at behovet fort kan dukke opp igjen.

«Vi vet at du har likt konfirmentarbeidet spesielt godt, og «fått det godt til». Hvilke «knep» er det du har brukt for å få til dette?» spør vi. «Jeg tror ikke jeg har brukt spesielle knep», svarer Harald, «men jeg liker godt å være sammen med ungdom og jeg opplever det som lærerikt å lytte til hva de mener om saker og ting. Å undervise og prate med dem om det som hører troen og kristenlivet til, kjennes rett og slett meningsfullt, - jeg liker det».

«Av egen erfaring, og etter det vi har hørt fra mange andre, legger du mye vekt på sørgesamtalene som du har når noen har mista en av sine kjære», ytrer vi – og får som tilsvaret at «jo, jeg legger vekt på å få god kontakt med de pårørende, - jeg sitter ikke med nesa nede i en PC eller en notatblokk, men prøver å være et medmenneske som de kan prate med om den sorgen og tapsopplevelsene som akkurat der og da kjenner på. Hvis jeg lykkes med dette, er jeg glad for det. Ellers er det fint, og trosstyrkende, å bli kjent med såkalt «vanlige folk» - og svært ofte få bekreftet at troen lever i beste velgående nede i folkedypet».

«Harald, ingen kan finne på å beskyldes deg for å være en mørkemann eller kalle deg dommedagsprofet, - i prekenene dine har du lagt vekt på å forkynne nåden og det glade budskap», sier vi. «Ja, det stemmer, - slik har det vært, som følge ikke bare av gener eller en type familiekultur, men også som produkt av bevisste valg utifra en overbevisning om hva troen går ut på. Kirka behøver ikke være moralens vokter, det er det heller politiet som er. Se på Jesus, han dømte ikke folk!».

Vi spør videre og tør nærme oss den ikke-offisielle

Harald: «Alle i Kragerø vet hvem du er og hva du jobber med. Men det er ikke sikkert de vet hva du liker å holde på med på fritida di. Vil du røpe hva du kan finne på å gjøre når du skal slappe av eller «gjøre noe annet?». «Ikke så originalt kanskje, men livet på hytta ved Larvik er herlig. En god championships league-kamp på TV er ikke av veien, og en tur i skog og mark – med hagla, på storfugljakt – er jeg stor tilhenger av. Jaktutbyttet blir ofte ikke det store, men turene – ofte sammen med kollega Harald G – er alltid fine. I tillegg til dette kommer en interesse jeg har som kanskje mange kjenner til: Jeg er over gjennomsnittet interessert i sykler, biler, Data og alle slags teknologiske nyvinninger. Når jeg nå snart blir pensjonist håper jeg selv sagt å få mer tid til å dyrke disse hobbyene og interessene mine, pluss – selv sagt - være mer sammen med familie og venner».

Vi vet at Harald har tatt turer til Tyskland for å se Formel 1 billøp, vi vet at han lager sine egne haglpatroner (med messinghylser som kan brukes mange ganger, kjøpt fra USA!), og vi vet at han er en ihuga padler og ivrig syklist. Det er vårt håp og ønske at når han nå snart går over i pensjonistenes rekke, så må han få rikelig tid til å dyrke disse, og andre interesser, som han har. At han – som til nå – vil stille opp for folk og rekke ut ei hjelpende hand til de som trenger det, er vi helt sikre på. Så får alle vi som har gledet oss over Haralds formidling av det glade budskap, håpe at han av og til vil dukke opp som vikarprest i kirka.

Harald har vært et ytterst viktig medlem av redaksjonen for «Vi snakkes», - det takker vi andre i redaksjonen han så mye for. Vi takker han også for denne lille avskjedspraten, - aller mest takker vi han likevel for den store innsatsen han gjennom 23 år har gjort som prest i Kragerø. «Harald, du har gjort mye for mange i Kragerø, - av hjertet takk!!».

Olav A D

KRAGERØ MENIGHET PR DATO

Kragerø menighet har nylig avholdt sitt årsmøte, med ikke altfor stor – men entusiastisk – deltagelse. Årsmeldinga, som var ført i pennen av menighetsrådsleder Olav D, berettet om et år 2021 i koronaens tegn – for Kragerø menighet som for andre samfunnsområder: Barne- og ungdomsarbeidet hadde vært skadelidende, likeså diakonalt arbeid og øvrige aktiviteter som normalt er i gang i kirka eller i menigheten som sådan. Gudstjenestelivet hadde stort sett gått sin vanlige gang hva angår antall gudstjenester, men koronarestriksjoner og –frykt hadde – selvsagt – påvirket besøkstallet. Kantor Robert C kunne – til tross for mye korona-plager også på det musikalske området – presentere en imponerende liste over konserter, opptredender og oppdrag som var gjennomført i løpet av året. Takken han fikk fra årsmøtet var høyst fortjent.

Som spesielt oppmuntrende i løpet av året ble ellers vektlagt den musikalske høstfesten, igjen tatt initiativ til av Morten Skjævestad, pluss vellykka jubileumsuke for Kragerø kirke i november – og den nå avslutta opprustinga av menighetens hus i Skippergata 13. Bekymringa over begrensa rekruttering av nye mennesker som har sin vanlige gange i kirke og menighet, – og ikke minst behovet for nye folk som vil gå inn i vedvarende, samvittighetsfullt arbeid i menigheten – var tydelig markert i årsmeldinga, og ble også satt fokus på under selve møtet. Årsmeldinga ble etter en del spørsmål og svar, godkjent av årsmøtet, – på samme måte som regnskapet (som viste et lite, ikke bekymringsfullt underskudd på årsbasis) ble det.

Som eneste ekstra sak på årsmøtet ble tatt opp vedtaket fra Menighetsrådet i januar om å redusere antall valgte medlem-

mer i rådet fra 8 til 6, – begrunna i rekrutteringsproblemer ved blant annet siste valg. Ikke alle fram møtte var enige i at antallsreduksjonen burde skje, – biskopen vil ha det avgjørende ordet i saken. Etter ønske fra Menighetsrådet var leder for ressursgruppa for «Skipet», Kåre Preben Hegland, til stede og redegjorde for situasjonen for «Skipet» pr nå. Det ble framholdt at dersom en tilfredsstillende finansiering skal kunne presenteres foran årsmøtet 2023 – slik Menighetsrådet har bedt om – er man avhengig av å få inn i bygget en solid leietager – i tillegg til den ene man har gode forhåpninger til vil flytte inn.

I skrivende stund virker 2022 å kunne bli et tilnærma normalår når det gjelder å kunne drive arbeid uten å bli trua av pandemier eller desslike. Det er da sterkt å håpe at det melder seg habile søkere til stillingene som ungdomsdiakon og menighetspedagog – som er lyste ut nå. Lykkes vi med å få gode folk på plass i disse stillingene, vil menigheten – dersom også frivillige vil ta i et tak – kunne få i gang hardt tiltrengt arbeid på disse viktige områdene. Det diakonale arbeidet til menigheten vil fra og med i vår ha fokus på å gjøre en innsats for de 85 ukrainske flyktningene som det er meldt vil komme til Kragerø. Gjennom åpen kirke, kafe-arrangementer i Skippergata pluss vanlig medmenneskelig omsorg, er det diakoniutvalgets og Menighetsrådets håp at Kragerø menighet skal kunne representere en positiv kraft i lokalsamfunnet – til beste for de fordrevne ukrainerne som etter hvert kommer til Kragerø.

Olav D

Jeg var bedemann!

Forteller Anne Johanne Evensen, født Markussen 93 år. Nå bosatt på Sluppan, født i Knipen i Kjølbrønd i 1928.

Bedemann? Vi måtte slå opp i leksikon og Store Norske hjalp oss. Bedemann var i tidligere tider en kommunal tjeneste som gikk ut på at en person skulle be inn til dåp, bryllup og begravelser (se nærmere i egen boks om de leksikale data). Bedemannrollen er for lengst ute av språk og funksjon i vår del av landet.

Det var den ikke i Kjølbrønd i 1930-årene. Da en gammel og nær slektning av Anne Johanne døde, ble den 8 år gamle Anne Johanne pålagt oppgaven som bedemann, kledd i sin fineste kjole gikk hun fra hus til hus og ba til begravelse som skulle foregå fra heimen. Skikken var at når en bedemann kom til et hjem skulle hun/han trakteres. Den meget unge «bedemannen» neiet og ble bedt inn til traktement.

GJETERJENTA SOM BLE LÆRER

De fleste som kjenner Anne Johanne vil forbinde henne med Kirkeholmen, men familien bestående av far og mor og 9 barn, 8 jenter og 1 gutt, flyttet ikke dit før Anne Johanne var 13 år. Det året hadde Anne Johanne fått jobben som gjeterjente på nabogården. Så blir gardkona sengeliggende og Anne Johanne får ansvaret for 4 kuer, 1 gris og noen høns. Anne Johanne melket og sørget for at melka ble levert i rene spann for transport til meieriet. Men Anne Johanne hadde andre planer for seg selv enn å ble gardkjerring, hun skulle bli lærer.

Etter artium i 1948, ble hun først lærervikar på Kragerø folkeskole, deretter på Langøy. På Langøy arbeidet hun sammen med sin mann Karl Evensen. Karl var nabogutten fra Kirkeholmen, han artsianer i 1949. De flytta fra Langøy til Bømlo til nye lærervikariater, begge tok lærerskolen og etter Bømlo ble det Stord, begge fikk et langt yrkesliv som lærere. Anne Johanne er nå enke.

LÅNTE SKÅTØY KIRKE

Vi ble kjent med Anne Johanne for 5 år siden da hun lånte Skåtøy kirke en sommersøndag. Et oldebarn i Stokmarknes skulle døpes og hun ville at barnet skulle døpes i en kirke hun hadde et nært forhold til, hun var kommet godt opp i årene og synes at familien kunne komme hit isteden for at hun måtte reise opp dit. Dåpsbarnet og foreldrene kom, men langt fra alene. De hadde med seg organist, klokker, sangkor og en lekprest med biskopens tillatelse til å døpe. Det ble en flott

gudstjeneste i Skåtøy kirke. Oldebarnet fra Stokmarknes er ett av Anne Johannes 21 oldebarn, det eldste 16 år.

EN GLIMRENDE FORTELLER

Vi reiste til Sluppan for å høre hennes erfaringer som bedemann, men under vårt besøk fikk vi en lokalhistorisk beretning uten sidestykke. Anne Johanne er en strålende forteller og med en sjelden hukommelse for både de store linjer og detaljer. Vår lille beretning er på ingen måte dekkende for den tiden vi tilbragte med henne i hennes hjem i Sluppan.

Arnfinn Jensen

Foto og skrivehjelp: Elin Strøm Larsen

BEDEMANN

Historie/Kulturhistorie/
Folkelige skikker og tradisjoner

Bedemann var i eldre tid en mann som bad inn til gravøl, bryllup og barsel. Til omkring 1850 var han en kommunal bestillingsmann.

Holberg brukte i Den Stundesløse uttrykket bedemanns-stil i betydningen affektert, høytidelig uttryksmåte. I Danmark er bedemann ennå betegnelse for begravelsesbyråenes representanter.

Store norske leksikon

KONSERTER I KRAGERØ KIRKE SOMMER 2022

Søndag 19.06.22 kl. 17.00

Konsert med Strømmen Korforening og Kragerø Kantori
Emir Mujkic: Flygel, dirigent. Robert Carding: Flygel, dirigent

Onsdag 29.06.22 kl. 19.00

Konsert med Hannah Marie Carding (orgel, flygel, sang) og Robert Carding (flygel)

Torsdag 30.06.22 kl. 19.00

Det Danske Drengkor synger nordiske sanger og folkemusikk. 30 gutter fra 9-14 år samt 3 profesjonelle musikere.

**Instrumentale resitasjoner på tirsdager
og torsdager i juli måned, kl. 12.00**

Søndag 03.07.22 kl. 19.00

Klaverkonsert med Åse Mathisen

Onsdag 06.07.22 kl. 19.00

Konsert med Halvard Hiis (orgel, sang)
og Robert Carding (flygel)

Onsdag 13.07.22 kl. 19.00

Konsert med Bente Dobbedal (sang)
og Robert Carding (flygel)

Onsdag 20.07.22 kl. 19.00

Konsert med Halvard Hiis (orgel, sang)
og Robert Carding (flygel)

Tirsdag 02.08.22 kl. 19.00

Konsert med Berliner Camerata
(Strykeorkester)

Onsdag 03.08.22 kl. 19.30

Konsert med Operagutta

VELKOMMEN!

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE!

Helle – Kragerø – Levangsheia og Skåtøy sokn

JUNI 2022

19. juni: 2. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Harald Monsen

26. juni: 3.s. i treenighetstiden

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad
Kragerø kirke kl. 18.00
Sommersang-gudstjeneste.
Trond Engnes

JULI

3.juli: 4.søndag i treenighetstiden

Skåtøy kirke kl. 11.30

Gudstjeneste.
Harald Gulstad.
Ospevika kirkegård kl. 12.00
Friluftsgudstjeneste, felles for Levangsheia og Kragerø.
Harald Monsen

10. juli: 5. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 10.00

Gudstjeneste.
Harald Monsen.
Ankerplassen kl. 12.00
Friluftsgudstjeneste, felles for Skåtøy og Kragerø
Harald Monsen

17. juli: Aposteldagen

Stråholmen kl. 12.00

Friluftsgudstjeneste
Harald Monsen

24. juli: 7. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Trond Engnes

31. juli: 8. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Trond Engnes

AUGUST

7. august: 9. s. i treenighetstiden

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Harald Gulstad

14. august: 10. søndag i treenighetstiden

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad
Skåtøy kirke kl. 11.30
Gudstjeneste.
Kjell Wedø

21. august: 11. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00.

Gudstjeneste.
Harald Monsen
Støle kirke kl. 17.00
Gudstjeneste.
Harald Monsen
Årsfest på menighetshuset etter gudstjenesten.

28. august: 12. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Avskjedsgudstjeneste for sokneprest
Harald Magnus Monsen.
Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste
Kjell Wedø

SEPTEMBER

4. september: 13.søndag i treenighetstiden

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Harald Gulstad

11. september: Vingårdssøndagen

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Trond Engnes.
Skåtøy kirke kl. 11.30
Gudstjeneste.
Konfirmantpresentasjon.
Tårnagenter.

18. september: 15. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Trond Engnes
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Konfirmantpresentasjon
Fjordglimt leirsted kl. 11.00
Gudstjeneste ifm Helle og Sannidals konfirmanthelg

25. september: 16. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Konfirmantpresentasjon
Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste.
Konfirmantpresentasjon
Harald Gulstad.

OKTOBER

2.oktober: 17. s. i treenighetstiden.

Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste/ Høsttakkefest
Utdeling av 4 og 6-årsbok
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Harald Gulstad

9. oktober: 18. s. i treenighetstiden

Skåtøy kirke kl. 11.30.

Gudstjeneste.
Harald Gulstad.
Gullkonfirmanter
Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste.
Trond Engnes

16. oktober: 19. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Gullkonfirmanter
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Trond Engnes
Gullkonfirmanter

23. oktober: 20. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste.
Harald Gulstad
Utdeling av 2-, 4- og 6-årsbok

30. oktober: Bots- og bønnedag

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

Med forbehold om endringer.

Se også www.kragerokirkene.no

ØNSKER DU Å GI EN GAVE TIL
MENIGHETSBLADET?

BRUK KONTONUMMER 2655.55.76403

ALLE BIDRAG MOTTAS MED TAKK!

Støtt våre
annonsører
– de støtter
oss!

Kragerø
- Perlen
blant
kystbyene
Edvard Munch

Vi snakkes

**Menighetsblad for Kragerø, Helle,
Skåtøy og Levangsheia sokn.**

Menighetskontoret:

Besøksadr.: B13, Ytre Strandvei 15, 3770 Kragerø
Postadr.: Pb 128, 3791 Kragerø
Bank: 2655.55.76403

Redaksjonskomite:

Olav Drevland 988 37 224
Harald Monsen 900 76 544
Morten Skjævestad 915 82 214
Harald Gulstad 35 98 63 67
Arnfinn Jensen 905 84 852

**BYGGMESTER
ANDERS OLSEN AS**

Skåtøy • Tlf. 922 25 985

**IE Kragerø
Elektriske**
Kirkegt. 14 • Tlf. 35 98 65 60

sport 1
Kragerø

Hjallum A.s
Ing. og aut. Rørleggerforretning
Tlf. 35 98 13 75 • Fax 35 98 35 65

Skåtøy kirke sommer 2022

Hannah M. Carding

29. juni kl 11.30

orgelkonserter
onsdager
kl 11.30 - 12

Kåre Nordstoga

6. juli kl 11.30

Hollenbach-
orgelet (1888)

Robert Carding

13. juli kl 11.30

Andrea Maini 20. juli

Behind Bach's
Passacaglia

Olsokkonsert
27. juli kl 18

Laila
Thortveit,
sopran

Copyright: Fokus foto, Kay Myrstrand

Støtt våre annonsører –
de støtter oss!

*Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå*
– etablert 1960 –

*Verdighet ved
livets slutt*

For priser og
informasjon; se:
www.bkd.no

Vakttелефон hele døgnet, 7 dager i uken: **35 98 21 94**

Optiker Vestøl as
35 98 17 56
Torvg. 20, 3770 Kragerø

c)optikk

ARKITEKTHUSET
LUNØE & LØFFLER
SIVILARKITEKTER
MNAL

Europpris
MER TIL OVERS

-Vestøl-
Herre- og ungdomsklær

Hageland
www.hageland.no
Ørvik Plantemarked

Frithjof Johnsen
P. A. Heuchs gt. 2 • Jernbanetorget • 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 16 68 • post@jerna-kragero.no

JERNIA
Servicetelefon 819 00 100 • www.jernia.no
ting & tang

SPAR

**SPAREBANKEN
SØR**

**Elektroinstallatør
Terje Jørgensen AS**

Kalstadveien 7
3770 Kragerø
Tlf.: 911 35 723

nelfo elektrikerkjeden
norgeseliten
Din trygghet - vårt ansvar!

Tannlege Bernt A. Grøgaard

Brødrene Brubakken A.s.

**Kragerø Blomsterleverandør
i over 100 år**
35 98 18 14 • 35 98 22 09
35 98 20 87

**BLOMSTER
Ch. Hiis**

Den lokale leverandør av
gravmonumenter
Navntilførsel, oppussing m.m.

**KRAGERØ
Sten
INDUSTRI
VADFOSS**

Tlf. 35 99 04 04 • Fax. 35 99 83 44 – Ta kontakt for avtale

**DØPTE
KRAGERØ KIRKE:**

03.04.22 Amalie Brekka Austad
10.04.22 Ville Alexandrian Dal
17.04.22 Hanna Sofia Pedersen Pietrzak
20.04.22 Liv Joakimssen Dumonteil
24.04.22 Amandus Paulo Gundersen Moen
24.04.22 Jeppe Bråtømyr Frydendal
29.05.22 Ellinor Kihle Dalen
05.06.22 Aron Hedstrøm Ødegaarden
05.06.22 Henrik Tøvsen Røed

**SKÅTØY KIRKE
HELLEKIRKEN**

04.06.22 Linnea Tolner Pettersen
22.05.22 Jacob Augustin Crowo Hafredal

**VIGDE
KRAGERØ KIRKE**

21.05.22 Marie Alice Naas og
Håkon Andreas Underdal
28.05.22 Emma Emilie Sten Rowlands og
Piranavann Balendran

**SKÅTØY KIRKE
HELLEKIRKEN**

04.06.22 Ida Margrethe Williams og
Martin Espedal Røsbekk
07.05.22 Bente Elise Lieberg og
Terje Jørgensen

**DØDE
KRAGERØ KIRKE/KAPELL -
KRAGERØ OG SKÅTØY/KALSTAD
KIRKEGÅRD**

21.03.22 Leonard Eriksen
23.03.22 Eldbjørg Nilsen
30.03.22 Stian Karlsen
21.04.22 Kirsten Johanne Landmark
26.04.22 Marit Minde Mikkelsen
01.05.22 Reidar Stein Solvik-Nilssen
03.05.22 Bjørn Tolnæs
05.05.22 Sigrid Marie Skilbred
05.05.22 Tove Heimly Mathisen
06.05.22 Arne Hansen
07.05.22 Anna-Lise Kvaal Aatangen
15.05.22 Vidar Bentsen
22.05.22 Maren Johanne Bakke

SKÅTØY KIRKE - SKÅTØY KIRKEGÅRD

26.05.22 Anne Ellinor Sørensen
JOMFRULAND KIRKEGÅRD
22.05.22 Inge Gunnar Jensen

KRAGERØ KIRKEKONTOR

Besøksadresse: B13, Ytre Strandvei 15

ANSATTE

Prost Trond Engnes
35 98 63 62 - 41 45 35 91
trond.engnes@kragero.kommune.no

Sokneprest Harald Magnus Monsen
35 98 63 60 - 90 07 65 44
harald.monsen@kragero.kommune.no

Sokneprest Harald Saanum Gulstad
35 98 63 67 - 99 72 40 54
harald.gulstad@kragero.kommune.no

Sekretær Kari Skarvang
35 98 63 61 - 416 33 056
menighetskontor@kragerokirkene.no

Kirkeverge Anne-Mette Bamle
35 98 63 64 - 91 81 01 48
anne-mette.bamle@kragero.kommune.no

**Konsulent, kirkegårdssaker
Bertha Gautefall Hiis**
35 98 63 63 - 40 47 73 36
bertha.hiis@kragero.kommune.no

Kantor Kragerø sokn, Robert Carding
35 98 09 15

Kantor Helle sokn, Robert Czyz
99 27 15 14

Kantor i Levangsheia og Skåtøy sokn
Jorunn Myre - tlf: 90 87 70 81

Menighetspedagog Kragerø sokn:
Jorunn Myre tlf. 90 87 70 81

Diakonimedarbeider Kragerø sokn:
Sven Ludvigsen tlf. 92 88 13 46

Kirketjenere Kragerø kirke:
Brynjulf Johansen, tlf 951 11 400

Kirketjener Helle kirke:
Svein Jonny Blankenberg Larsen

Kirketjener Skåtøy kirke:
Per Oddvar Ødegaard, 48 03 23 42

Kirketjener Støle kirke:
Trond-Arild Johannessen tlf. 907 78 967

www.kragerokirkene.no